

Astăzi, Miercuri, 4 Februarie, 2026

Sf. Cuv. Isidor Pelusiotul

Sf. Sfințit Mc. Avramie (Harți)

2 Petru 3

¹ Iubiților, aceasta este acum a doua epistolă pe care v'o scriu; în amândouă vă trezesc în amintire¹ judecata limpede,

² ca să vă aduceți aminte de cuvintele cele mai'nainte grăite de sfinții profeți și de porunca Domnului și Mântuitorului, dată prin apostolii voștri.

³ Mai întâi pe aceasta trebuie s'o știți: că'n zilele cele de apoi vor veni cu batjocură batjocoritori care vor trăi după poftele lor

⁴ și vor zice: Unde este făgăduința venirii „Lui”? că de când au adormit părinții², toate rămân așa ca de la'nceputul zidirii...

⁵ Fiindcă ei se fac a nu ști că, la cuvântul Domnului, cerurile erau de demult și că pământul s'a încheiat din apă și prin apă,

⁶ că prin ele³ a pierit lumea de atunci, înecată de apă.

⁷ Cât despre cerurile și pământul de acum, ele prin același cuvânt sunt ținute și păstrate pentru focul din Ziua Judecății și a pieririi oamenilor necredincioși.

⁸ Dar pe aceasta una să n'o uitați, iubiților: o singură zi înaintea Domnului este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o singură zi⁴.

⁹ Domnul nu întârzie cu făgăduința Sa, după cum socotesc unii că e întârziere, ci îndelung-rabdă pentru voi, nevrând El ca vreunul să piară, ci ca toți să ajungă la pocăință.

¹⁰ Dar Ziua Domnului va veni ca un fur, când cerurile vor pieri cu vuiet mare, stihiele arzând se vor desface și pământul și lucrurile de pe el se vor mistui.

¹ = Procesul de a readuce în amintire lucruri știute, dar care între timp au fost contaminate de confuzii.

² = Creștinii din prima generație, adormiți fără să fi văzut Ziua Domnului, pe care și ei o crezuseră iminentă.

³ = Prin ape (cele de deasupra și cele dedesubt).

⁴ Citat din Ps 89, 4, prin care problema Parusiei (Venirii Domnului) e tratată radical: ea nu poate fi calculată după criteriile și dimensiunile omenești, ci exclusiv după acelea ale lui Dumnezeu.

¹¹ Dacă acestea toate astfel se vor desființa, cât de mare e trebuința ca voi să umblați întru viață sfântă și'n cucernicie,

¹² așteptând și grăbind venirea Zi-lei Domnului, din pricina căreia cerurile, luând foc, se vor nimici, iar stihiiile, aprinse, se vor topi!

¹³ Dar noi, potrivit făgăduințelor Lui, așteptăm ceruri noi și pământ nou, în care locuiește dreptatea.

¹⁴ Pentru aceea, iubiților, de vreme ce voi pe acestea le așteptați, străduiți-vă să fiți aflați de El fără prihană și fără vină, în pace,

¹⁵ iar îndelungă-răbdarea Domnului nostru socotiți-o mântuire, așa cum și iubitul nostru frate Pavel v'a scris după înțelepciunea dată lui,

¹⁶ cum vorbește el despre toate acestea în epistolele sale, în care sunt unele lucruri cu anevoie de înțeles, pe care cei neștiutori și neîntăriți le răstălmăcesc – ca și pe celelalte Scripturi – spre a lor pierzare.

¹⁷ Așadar, iubiților, cunoscându-le voi de mai'nainte pe acestea, păziți-vă ca nu cumva, târați de ră-tăcirea nelegiuirilor, să cădeți din întărirea voastră;

¹⁸ ci creșteți în harul și'n cunoaș-terea Domnului nostru și Mân-tuitorului Iisus Hristos. Lui fie-I

slava: și acum, și'n ziua veacului!⁵
Amin.

Marcu 13

²⁴ Ci în acele zile, după necazul acela, soarele se va întuneca și luna nu-și va mai da lumina.

²⁵ Și stelele vor cădea din cer și puterile cele din ceruri se vor clă-tina.

²⁶ Și atunci Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori, cu putere multă și cu slavă.

²⁷ Și atunci pe îngerii Săi îi va tri-mite și pe aleșii Săi îi va aduna din cele patru vânturi, de la marginea pământului până la marginea ce-rului.

²⁸ Învățați de la smochin parabola: Când mlădița lui se face fragedă și înfrunzește, știți că vara e aproape.

²⁹ Tot așa și voi, când le veți vedea pe acestea plinindu-se, să știți că El este aproape, lângă uși.

³⁰ Adevăr vă grăiesc că neamul acesta nu va trece până ce toate acestea nu vor fi.

³¹ Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.⁶

⁵ Ziua veacului: veșnicia.

⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Ana-nia

Tâlcuire

„Iar ziua Domnului va veni ca un fur noaptea.” Hoțul se strecoară noaptea, când nu este așteptat. Așa și ziua Domnului va veni când oamenii nu o vor aștepta; și de vreme ce nu o vor aștepta, nici nu se vor pregăti pentru întâmpinarea ei. Ca să nu ne îngăduim o astfel de greșeală, Domnul a și poruncit: „Privegheați deci, că nu știți în care zi vine Domnul vostru” (Mt. 24, 42). Între timp, noi ce facem? Priveghem, oare? Trebuie să recunoaștem că nu. Moartea tot o mai așteaptă câte unul; dar ziua Domnului, mai nimeni. Și oamenii par a avea dreptate în privința asta: părinții și strămoșii noștri au așteptat, și ziua aceasta n-a venit. De vreme ce nu vedem nimic, de ce să ne gândim că va veni în timpurile noastre? Ca atare, nici nu ne gândim; nu ne gândim și nu o așteptăm. Ce este atunci de mirare, dată fiind dispoziția noastră sufletească, în faptul că ziua Domnului va cădea asupra noastră ca un fur? Vom fi asemenea cu locuitorii unui oraș pe care mai-marele guberniei a făgăduit că îl va vizita curând. L-au așteptat un ceas, l-au așteptat do-

uă, l-au așteptat o zi, pe urmă au zis: „pesemne că nu o să mai vină” și s-au împrăștiat pe la casele lor. Dar numai ce s-au risipit ei liniștiți, că guvernatorul a și venit. Așa va fi și cu noi: așteptăm, nu așteptăm, ziua Domnului are să vină, și are să vină fără de veste, căci Domnul a spus: „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”. Dar nu este mai bine, oare, să așteptăm, ca să nu fim prinși pe nepregătite? Căci nu vom scăpa nepedepsiți.⁷

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâțul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.